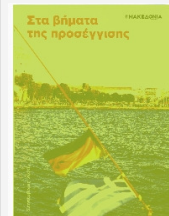

Γιώργος Ντίτσιος Να θυμόμαστε το παρελθόν για να είμαστε καλύτεροι στο μέλλον

Πηγή: ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ Σελ.: 21 Ημερομηνία έκδοσης: 20-09-2020
Επιφάνεια: 723.09 cm² Αρθρογράφος: Κυκλοφορία: 0
Θέματα: ΔΗΜΟΣ ΠΑΝΟΡΑΜΑΤΟΣ - ΠΥΛΑΙΑΣ - ΧΟΡΤΙΑΤΗ

Ο τελειόφοιτος μαθητής από τον Χορτιάτη μιλά για το Ολοκαύτωμα

Γιώργος Ντίτσιος Να θυμόμαστε το παρελθόν για να είμαστε καλύτεροι στο μέλλον

Η 2α Σεπτεμβρίου του 1944 είναι μία ημερομηνία που έχει μείνει βαθιά χαραγμένη στη μνήμη των κατοίκων του Χορτιάτη. Είναι η ημέρα του Ολοκαυτώματος, όταν οι Γερμανοί κατακτητές εξόντωσαν 149 κατοίκους της περιοχής. Αδέρφια, γονείς, παππούδες, των οποίων η ηλικία ξεκινούσε από βρέφη 2 μηνών και παιδιά έτους, δίσκωνα, τρίχρονα...

Σήμερα η ημέρα είναι σημαντική και για τη νέα γενιά της περιοχής. Αυτό τονίζει ο 18χρονος Γιώργος Ντίτσιος που φέτος τελείωσε το 2ο Λύκειο του Χορτιάτη και εισήλθε ως αριστούχος στο Τμήμα Μηχανολόγων-Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του ΑΠΘ. Ήταν αυτός που μίλησε στις φετινές εκδηλώσεις του Ολοκαυτώματος που έγιναν με κάθε επισήμότητα στον Χορτιάτη. Μία πρωτοβουλία του δημάρχου

Πυλαίας-Χορτιάτη Ιγνατίου Καϊτεζίδη έτσι ώστε «η νέα γενιά να είναι παρούσα και να παίρνει επάξια τη σκυτάλη της ιστορίας».

«Ήταν η μέρα που ο μαύρος καπνός που αναδυόταν σκορπούσε τη φρικιαστική οσμή της καμένης σάρκας. Ενώ όλο το χωριό μυρίζει στάχτη οι κατακτητές συνεχίζουν να λεηλατούν. Ο θάνατος επιβάλλει τη νεκρική αιγή του. Ήταν η ώρα που τα στοιχεία της φύσης πήραν όψη νεκρή, τα άνθη μαράθηκαν, ο αέρας μολύνθηκε και ο παράδεισος του Χορτιάτη, με όλο του το κάλλος έδωσε τη θέση του στη σκοτεινή κόλαση. Ήταν η μέρα που το χωριό ανυπεράσπιστο βρέθηκε αντιμέτωπο με το μίσος και τη μανία των ΝΑΖΙ κατακτητών» σημείωσε στην ομιλία του ο νεαρός Χορτιάτινός.

Και πρόσθεσε με νόημα: «76 χρόνια κύλισαν από τότε και ενώ για κάθε έγκλημα υπάρχει τιμω-

ρία, δικαιοσύνη, εν τούτοις στην περίπτωση του Χορτιάτη, αλλά και του συνόλου των Μαρτυρικών πόλεων και χωριών της Ελλάδος, η δικαιοσύνη δεν έχει αποδοθεί μέχρι σήμερα. Σε κανένα βιβλίο της ιστορίας δεν έχει καταγραφεί το Ολοκαύτωμα του Χορτιάτη. Ποτέ πια άλλα ολοκαύτωμα, ποτέ πια πόλεμος» κατέληξε καταχειροκροτούμενος.

Έχει ενδιαφέρον η ιστορία του, όπως μας την διηγήθηκε. Γιατί το Ολοκαύτωμα ήταν μέσα στο σπίτι του. «Ο πατέρας του πατέρα μου, δηλαδή ο παππούς μου ήταν από τους λίγους που κατάφερε εκείνη την αποφράδα ημέρα να κρυφτεί στο βουνό και να γλιτώσει. Αλλιώς μπορεί να ήταν ο 150ος νεκρός του Ολοκαυτώματος», τονίζει.

«Δεν είναι κάτι πολύ μακρινό αλλά πολύ κοντινό και το συζητούμε και στο σπίτι αλλά και στο σχολείο με διάφορες δρά-

Ο πατέρας του πατέρα μου, δηλαδή ο παππούς μου ήταν από τους λίγους που κατάφερε εκείνη την αποφράδα ημέρα να κρυφτεί στο βουνό και να γλιτώσει. Αλλιώς μπορεί να ήταν ο 150ος νεκρός του Ολοκαυτώματος

σεις που κάναμε στο μάθημα της Ιστορίας. Είναι πολύ σημαντικό να γνωρίζει κανείς τις λεπτομέρειες αυτής της Ιστορίας που μας αγγίζουν όλους» σημειώνει.

Παρόλα αυτά κοιτώντας προς το μέλλον και τις σχέσεις της Ελλάδας με τη Γερμανία επισημαίνει ότι δεν πρέπει να μένουμε μόνο εκεί. «Η στάση της Γερμανίας δείχνει ότι καταδίκασε το γεγονός. Εμείς πρέπει να θυμόμαστε το παρελθόν για να είμαστε καλύτεροι στο μέλλον. Δεν πρέπει η στάση μας να είναι εκδικητική», σημειώνει.

Όσο για το τι πρέπει να γίνει αναφέρει ότι «χρήσιμο είναι να μάθουμε την Ιστορία σωστά. Ταυτόχρονα μέσα και από διάφορα ευρωπαϊκά προγράμματα μπορούμε να διευκολύνουμε την προσέγγιση της νέας γενιάς των δύο χωρών. Μόνο με την αλληλοεπίδραση μπορούμε να τα καταφέρουμε», καταλήγει ο 18χρονος.